

รายชื่อวารสารทั้งหมด

พบวารสารทั้งหมด 1039 รายการ

*ท่านสามารถดูรายละเอียดของแต่ละวารสารได้โดยคลิกที่ชื่อของวารสาร

ใส่ชื่อวารสาร หรือ issn ที่ต้องการค้นหา..

ISSN	E-ISSN	ชื่อไทย	ชื่ออังกฤษ	TCI กลุ่มที่	สาขา	เว็บไซต์	หมายเหตุ
0857-1791	2697-5459	วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี	Journal of Education Prince of Songkla University	1	Social Sciences	https://www.tci-thaijo.org/index.php/edu_psu	

ผลการประเมินคุณภาพวารสารที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI รอบที่ 4 พ.ศ. 2563-2567 และวารสารใหม่ที่ต้องการเข้าสู่ฐานข้อมูล TCI พ.ศ. 2562 และ พ.ศ. 2563

[ผลการประเมินคุณภาพวารสารที่อยู่ในฐานข้อมูล TCI รอบที่ 3 \(รับรองผลถึง 31 ธันวาคม 2562\)](#)

Show entries

Search:

No.	Journal Name English	Journal Name Local	ISSN	E-ISSN	TCI Tier	Date for next submission
245	Journal of Education Prince of Songkla University	วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี	0857-1791	-	1	-

ที่ อว 6802.07/12๖

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตปัตตานี ตำบลรูสะมิแล อำเภอเมือง
จังหวัดปัตตานี 94000

26 พฤษภาคม 2563

เรื่อง การรับรองตีพิมพ์วารสารศึกษาศาสตร์

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมลฉัตร กล่อมอิม

ตามที่ท่านได้ส่งบทความวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ประยุกต์ใช้ศาสตร์
พระราชพิธีเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะวิถีวิทยาการจัดการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู” เพื่อพิจารณา
ตีพิมพ์ในวารสารศึกษาศาสตร์ นั้น

บัดนี้ ผู้ทรงคุณวุฒิและกองบรรณาธิการได้พิจารณาและตรวจคุณภาพบทความวิจัยของท่าน
เรียบร้อยแล้ว โดยได้ลงตีพิมพ์ในวารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
ปีที่ 31 ฉบับที่ 3 (กันยายน – ธันวาคม 2563)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ดร.วรภาคย์ ไมตรีพันธ์)

บรรณาธิการวารสารศึกษาศาสตร์

หน่วยวารสารศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิต นวัตกรรมและวิเทศสัมพันธ์

โทรศัพท์ 0 7333 1301 โทรสาร 0 7334 8322

อีเมล : tif.jeeranan@gmail.com

ศ.ดร.ทศพร
น. รอด

ฝ่ายบัณฑิต นวัตกรรมและวิเทศสัมพันธ์

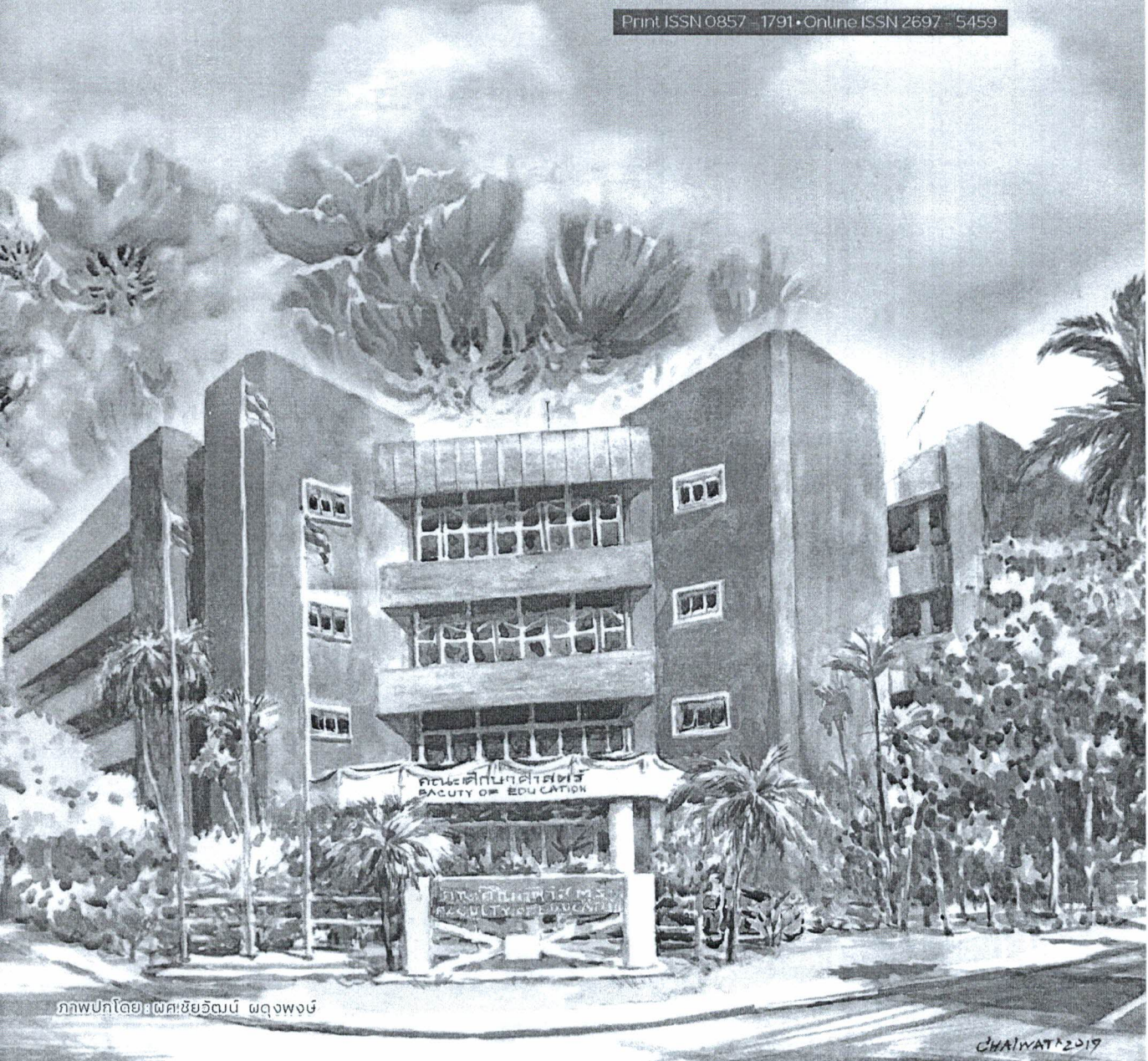

วารสารศึกษาศาสตร์ JOURNAL OF EDUCATION

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
Prince of Songkla University, Pattani Campus

ปีที่ 31 ฉบับที่ 2 พฤษภาคม-สิงหาคม 2563

Print ISSN 0857-1791 • Online ISSN 2697-5459

ภาพปกโดย: วิชาชัยวัฒน์ ฝดงพจน์

CHAIWAT 2019

อ. วิชาชัยวัฒน์
น. นพวงษา

วารสารศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี

ISSN 0857-1791 Online ISSN 2697-5459

ปีที่ 31 ฉบับที่ 2 พฤษภาคม – สิงหาคม 2563

ผู้จัดพิมพ์

สำนักงานกองบรรณาธิการ

ที่ปรึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี
รองศาสตราจารย์ ดร.เอกรินทร์ สังข์ทอง คณบดีคณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

ศาสตราจารย์ ดร.ศิริชัย กาญจนวาสี, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
รองศาสตราจารย์ ดร.ชิตชนก เชิงเขาว, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
รองศาสตราจารย์ ดร.ธีรพงศ์ แก่นอินทร์, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
รองศาสตราจารย์ ดร.วิชัย นภาพงส์, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

บรรณาธิการ

รองบรรณาธิการ

อาจารย์ ดร.วรภาคย์ ไหมตรีพันธ์, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธัญธิดา พิมพ์พวง, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
อาจารย์ ดร.ฮานานมูฮิบบะตุตติน นอจี, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
อาจารย์ ดร.วชิระ ดวงใจดี, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

กองบรรณาธิการ

ศาสตราจารย์ ดร.ธีระ รุญเจริญ, มหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล
ศาสตราจารย์ ดร.ไพฑูรย์ สีนลารัตน์, มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
Prof. Dr. Margaret Grogan, Chapman University, U.S.A
Prof. Dr. Michelle Young, University of Virginia, U.S.A
Prof. Dr. Jeffrey Brooks, RMIT University, Australia
Prof. Dr. Don Mcneil, Prince of Songkla University
รองศาสตราจารย์ ดร.ปรีชา คัมภีรปกรณ, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
รองศาสตราจารย์ประสพชัย พสุนนท์, มหาวิทยาลัยศิลปากร
รองศาสตราจารย์ ดร.ฉันทนา วิริยะเวชกุล, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

Assoc. Prof. Dr. Brendan Maxcy, Indiana University-IUPUI, U.S.A

Assoc. Prof. Dr. Peggy Placier, University of Missouri, U.S.A

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อภิญา อิงอาจ, มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุใจ ส่วนไพโรจน์, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

อาจารย์ ดร.เดช เกตุฉ่ำ, มหาวิทยาลัยมหิดล

อาจารย์ ดร.ณรงค์ศักดิ์ รอบคอบ, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

Dr.Melanie Brooks, Monash University, Australia

Dr.Mahadir Ahmad, The National University of Malaysia, Malaysia

ต้นฉบับ
น. นอดอน

บรรณาธิการจัดการ	นางจිරนันท์ ทรงชาติ, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ผู้ช่วยบรรณาธิการจัดการ	นายพิภักดิ์ เผ่าจินดา, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ นางสาวเปรมวดี โกมลตรี, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ นางสาวนุรฮัม สะซา, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
กำหนดการเผยแพร่	3 ฉบับต่อปี (เดือนมกราคม-เมษายน, เดือนพฤษภาคม-สิงหาคม, เดือนกันยายน-ธันวาคม)
การเผยแพร่	เผยแพร่ทางออนไลน์ที่เว็บไซต์วารสาร มอบให้ห้องสมุดของสถาบัน การศึกษาในประเทศ และจำหน่ายโดยทั่วไป
เว็บไซต์วารสาร	https://www.tci-thaijo.org/index.php/edupsu
ข้อมูลติดต่อ	กองบรรณาธิการวารสารศึกษาศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ต.รูสะมิแล อ.เมือง จ.ปัตตานี 94000 E-mail: tif.jeeranan@gmail.com

นโยบายการจัดพิมพ์

วารสารศึกษาศาสตร์ จัดทำโดยคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี เป็นวารสารวิชาการราย 4 เดือน (3 ฉบับต่อปี) จัดพิมพ์ขึ้นเพื่อเป็นการสนับสนุนคณาจารย์ นักศึกษา ข้าราชการ และนักวิจัย/นักวิชาการทั่วไป ในการนำเสนอผลงานวิชาการทางสาขาศึกษาศาสตร์ ดังนี้

1. การศึกษาปฐมวัย
2. การศึกษาขั้นพื้นฐาน
3. การศึกษาอาชีวศึกษา
4. การศึกษาอุดมศึกษา
5. การศึกษาพิเศษ
6. การบริหารการศึกษา
7. หลักสูตรและการสอน
8. การวัด ประเมินผล และการประกันคุณภาพทางการศึกษา
9. สถิติ และวิจัยทางการศึกษา
10. การวิจัยในชั้นเรียน
11. เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการศึกษา
12. จิตวิทยาการศึกษา
13. สุขศึกษา และพลศึกษา
14. พัฒนศึกษาศาสตร์
15. อื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องด้านการศึกษา

เกณฑ์การรับพิจารณาบทความ

1. ผู้นิพนธ์สามารถส่งผลงานทางวิชาการเพื่อเข้ารับการพิจารณาตีพิมพ์ได้ตลอดทั้งปี หรือตามระยะเวลาที่วารสารกำหนดทางระบบวารสารออนไลน์
2. ผลงานทางวิชาการที่นำเสนอต้องอยู่ในรูปแบบของบทความวิชาการ (academic article) หรือบทความวิจัย (research article)

ตีพิมพ์ครั้งที่
ก. นโดวอ

1.3 วารสารศึกษาศาสตร์ฯ ขอรับพิจารณาเฉพาะบทความที่ปฏิบัติตามแนวทางหรือเงื่อนไขที่วารสารกำหนดเท่านั้น

1.4 บทความทุกเรื่องที่ได้รับการตีพิมพ์จะต้องผ่านการประเมินความถูกต้องทางวิชาการ (peer reviewed) จากผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องอย่างน้อย 2-3 ท่าน โดยเป็นการประเมินแบบ Double - blinded และได้รับความเห็นชอบจากกองบรรณาธิการ

1.3 ผู้นิพนธ์ต้องรับรองว่าบทความที่ส่งมาพิจารณาตีพิมพ์ในวารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ต้องเป็นต้นฉบับที่ไม่เคยตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารใดมาก่อน รวมทั้งไม่อยู่ในระหว่างการพิจารณาของวารสารอื่น และหากบทความของผู้นิพนธ์ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสาร ผู้นิพนธ์ต้องรับรองว่าจะไม่นำบทความไปตีพิมพ์เผยแพร่ที่อื่นได้อีก และหากมีความเสียหายใด ๆ เกิดขึ้นผู้นิพนธ์ยินยิตรับผิดชอบความเสียหายนั้น

การเตรียมต้นฉบับและการส่งบทความ

ผู้นิพนธ์สามารถดูแนวทางการเตรียมต้นฉบับบทความและการส่งบทความเพื่อพิจารณาตีพิมพ์ และตัวอย่างการเขียนรายการอ้างอิงและการนำเสนอตาราง/ภาพประกอบ ได้ที่ด้านหลังเล่มวารสารและที่เว็บไซต์วารสาร (เมนูเอกสารดาวน์โหลด)

การตอบแทนผู้นิพนธ์

กองบรรณาธิการจะจัดส่งวารสารฉบับที่ผลงานของผู้เขียนได้รับการตีพิมพ์ท่านละ 1 ฉบับ ในกรณีที่มีผู้นิพนธ์ร่วม กองบรรณาธิการขอจัดส่งให้กับผู้นิพนธ์ชื่อแรก

เกี่ยวกับลิขสิทธิ์

ลิขสิทธิ์ของบทความที่ปรากฏในวารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี เป็นของผู้นิพนธ์และคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ทั้งนี้ บทความทุกเรื่องผ่านการตรวจสอบความถูกต้องทางวิชาการจากผู้ทรงคุณวุฒิ ข้อความและข้อมูลของบทความในวารสารฯ เป็นแนวคิดของผู้นิพนธ์ มิใช่เป็นความคิดเห็นของกองบรรณาธิการและมิใช่ความรับผิดชอบของคณะศึกษาศาสตร์ ไม่สงวนลิขสิทธิ์การนำไปใช้ประโยชน์ทางวิชาการ แต่ต้องอ้างอิงแหล่งที่มาและอยู่ในขอบเขตของกฎหมายลิขสิทธิ์

ศ.ดร.สุพจน์
ก. นาคอ้อม

Journal of Education
Prince of Songkla University, Pattani Campus

ISSN 0857-1791 Online ISSN 2697-5459

Vol. 31 No. 2 May - August 2020

Publisher	Faculty of Education, Prince of Songkla University, Pattani Campus
Editorial Office	Faculty of Education, Prince of Songkla University, Pattani Campus
Consulting Editors	Assoc. Prof. Dr. Ekarin Sungtong, Dean of Faculty of Education, Prince of Songkla University, Prof. Dr. Sirichai Kanjanawasee, Chulalongkorn University Assoc. Prof. Dr. Chidchanok Churngchow, Prince of Songkla University Assoc. Prof. Dr. Theeraphong Kaenin, Prince of Songkla University Assoc. Prof. Dr. Wichai Napapongs, Prince of Songkla University
Editor-in-Chief	Dr. Warapark Maitreephun Prince of Songkla University
Associate Editor	Asst. Prof. Dr. Thinadda Pimpuang, Prince of Songkla University Dr. Hananmuhibbatuddin Nochi, Prince of Songkla University Dr. Wachira Duangjaidee, Prince of Songkla University
Editorial Board	Prof. Dr. Teera Roonjalern, Vangchavalitkul University Prof. Dr. Paitoon Sinlarad, Dhurakij Pundit University Prof. Dr. Margaret Grogan, Chapman University, U.S.A Prof. Dr. Michelle Young, University of Virginia, U.S.A Prof. Dr. Jeffrey Brooks, RMIT University, Australia Prof. Dr. Don Mcneil, Prince of Songkla University Assoc. Prof. Dr. Precha Kumpeerapakun, Sukhothai Thammathirat University Assoc. Prof. Prasopchai Pasunon, Silpakorn University Assoc. Prof. Dr. Chantana Viriyavejakul, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang Assoc. Prof. Dr. Brendan Maxcy, Indiana University-IUPUI, U.S.A Assoc. Prof. Dr. Peggy Placier, University of Missouri, U.S.A Asst. Prof. Dr. Apinya Ingard, Silpakorn University Asst. Prof. Dr. Sujai Suanpairoth, Prince of Songkla University Dr. Det Kedcham, Mahidol University Dr. Narongsak Rorbkorb, Prince of Songkla University Dr. Melanie Brooks, Monash University, Australia Dr. Mahadir Ahmad, The National University of Malaysia, Malaysia

Dr. Mahadir Ahmad

Managing Editor	Mrs. Jeeranan Songchart, Prince of Songkla University
Assistant Managing Editor	Mr. Pipat Paojinda, Prince of Songkla University
	Miss Premwadee Komontree, Prince of Songkla University
	Miss Nurham Hahsa, Prince of Songkla University
Publication	Third-annually (January-April, May-August and September-December)
Distribution	Distribution to a selected list of libraries in Thailand and on special request
Inquires	Journal of Education Prince of Songkla University, Pattani Campus Faculty of Education, Prince of Songkla University, Pattani Campus Pattani 94000, Thailand. E-mail: tif.jeeranan@gmail.com
Website	https://www.tci-thaijo.org/index.php/edupsu

Notice to Contributors

Journal of Education aims to promote and encourage the exchange of knowledge in the field of education, humanities and social studies among Thai and International scholars. Contributions may be articles, reports of empirical studies, or review articles. All articles are considered for publication in editor of journal of education with the understanding that they have not been published elsewhere and are not currently being submitted for consideration in any other journals. All articles are assessed by specialists in their relevant fields by at least two or three expert reviewers via the double – blinded review system and must be approved by the editorial board before being accepted for publication.

1. Early childhood Education
2. Basic Education
3. Vocational Education
4. Higher Education
5. Special Education
6. Educational Administration
7. Curriculum and Instruction
8. Assessment Evaluation and Educational Quality Assurance
9. Educational Statistics and Research
10. Classroom Action Research
11. Educational Technology and Innovation
12. Educational Psychology
13. Health Education and Physical Education
14. Development Education
15. Others Related Areas

Handwritten signature:
 ๑๗/๑๑/๒๕๖๑
 น. นพอนันต์

Manuscripts

Authors can see guidelines for preparing manuscripts and submitting articles for publication and reference writing examples and table/ illustration presentations. Can be at the back of the journal and the journal website (download menu)

Copyright Notice

Copyright of articles in the journal of education, Faculty of Education, Prince of Songkla University, Pattani campus is the author's and the Faculty of Education. All articles submitted for publication will be assessed by a group of distinguished reviewers. The Faculty of Education and the editorial board claim no responsibility for the contents or views expressed by the authors of individual articles. Copying is allowed freely, provided acknowledgement is made thereof, and within the scope of copyright law.

Signature
n. 12/01/62

Content

Academic Article

- The Thai Competency Test and Backwash Phenomenon Affecting Thai Language Teaching as A Foreign Language
Chayanin Boonsongsak 1
- The Creative Roles of School Director to Achievement of Classroom Management of Teachers in 4.0 Era
Patcharine Sirisuk 10

Research Article

- Examining the Use of PhET Interactive Simulations for Teaching Direct Current
Chanwit Kamcharean, Kuanhathai Kuadnok 25
- The Development of Mathematical Problem-Solving Ability of Matthayomsuksa I Students by Problem-based Learning
Pornchanok Janponto, Kusuma Jaisabuy, Kittisak Jaion 38
- Learning Model to Promote Teacher Students' Creative Thinking for The 21st Century Learning Innovation Design: Faculty of Education Nakhon Phanom University
Suwisa Jarutkamolpong 52
- An Error Analysis in Paragraph Writing in Academic Writing class of Thai Undergraduate Students, Rajamangala University of Technology
Panapa Chintaradeja 64
- The Effect of Creative Problem Solving Process on Creative Problem Solving Ability, Teamwork Skills, and Self-Esteem of Sixth Grade Students
Arpapun Prathumthai 77
- Integrating Project-Based Learning to Improve English Speaking Skills among Students in Physical Education Program, Institute of Physical Education, Yala Campus
Thitinan Poolsin 95
- The Needs Assessment to Develop Guidance Services of Schools Under Office of The Basic Education Commission in Chiang Mai
Rattanawat Penrattanahiran 110
- The Development of Mathematical Learning Packages on the Parallel Lines Using GSP Program for Mathayomsuksa 2 Students
Saowapen Boonprasop 132
- The Challenge of Educational Management for Urban Refugee Children in Thai Schools
Unchalee Srichomphu, Premjai Vungsiriphisal 150

อ. น. น. น.
1. 1000

* Developmental Management Learning Model Applied Science King Rama IX to Enhance the Competency Method of Learning Management for Student Teachers Kamolchart Klomim	168 *
---	-------

The Evaluation of the Effectiveness of a Camping Project at Prince of Songkla University, Hat Yai Campus Korada Mattayakorn, Sumet Promin, Nopadol Nimsuwan	181
---	-----

The Development of Performance Competency of Graduate Volunteers for Homeland Development in Southern Border Provinces Nureesun U-seng, Prachuab Tongsri	192
--	-----

Articles from the 6th National Conference on Education 2019

The Effect of Technology Integrated Supervision Model to Enhance Classroom Action Research Ability of Teachers under The Office of the Primary Education Area in the Southern Border Provinces Affects to Classroom Action Research Knowledge, Skills and Satisfaction of Teachers. Watchara Jantararat, Wasant Atisabda, Ophat Kaosaiyaporn, Narongsak Rorbkorb	211
--	-----

27/10/2019
น. น. น. น.

สารบัญ

บทความวิชาการ

การทดสอบความสามารถทางการใช้ภาษาไทยกับปรากฏการณ์แบบควอชที่ส่งผลต่อการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ	2
ชญานิน บุญส่งศักดิ์	
บทบาทที่สร้างสรรค์ของผู้อำนวยการโรงเรียนต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการชั้นเรียนของครูยุค 4.0	11
พัชรินทร์ ศิริสุข	

บทความวิจัย

การตรวจสอบการใช้แบบจำลองโต้ตอบเสมือนจริงสำหรับการสอนไฟฟ้ากระแสตรง	26
ชาณุวิทย์ คำเจริญ, ขวัญหทัย กวดนอก	
การพัฒนาความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการจัดการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน	39
พรชนก จันพลโท, กุสุมา ใจสบาย, กิตติศักดิ์ ใจอ่อน	
รูปแบบการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษาวิชาชีพครูในการออกแบบนวัตกรรม	53
การเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21: คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครพนม	
สุวิสาข์ จรัสกมลพงศ์	
การศึกษาวิเคราะห์ข้อผิดพลาดจากการเขียนระดับย่อหน้าในวิชาการเขียนเชิงวิชาการของนักศึกษาไทยระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล (in English)	65
พรรณภา ชินทรเดชา	
ผลของกระบวนการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ที่มีต่อความสามารถในการแก้ปัญหอย่างสร้างสรรค์ทักษะการทำงานกลุ่ม และการเห็นคุณค่าในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6	78
อาภาพรณ ประทุมไทย	
การบูรณาการกระบวนการสอนแบบโครงงาน (Project Based Learning) เพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาสาขาวิชาพลศึกษา สถาบันการพลศึกษา วิทยาเขตยะลา	96
ฐิตินันท์ พูลศิลป์	
การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนางานบริการแนะแนวในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จังหวัดเชียงใหม่	111
รัตนวัชร เพ็ญรัตนศิริ	
การพัฒนาชุดการเรียนรู้คณิตศาสตร์เรื่อง เส้นขนาน โดยใช้โปรแกรม GSP ของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2	133
เสาวเพ็ญ บุญประสพ	
ความท้าทายในการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กผู้ลี้ภัยในเขตเมืองในโรงเรียนไทย	151
อัญชลี ศรีชมพู่, เปรมใจ วังศิริไพศาล	
* การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ประยุกต์ใช้ศาสตร์พระราชาสื่อเสริมสร้างสมรรถนะวิธีวิทยาการจัดการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู	169 *
กมลฉัตร กล่อมอิม	

ดำเนินการโดย
 น. อดิเรก

การประเมินประสิทธิภาพโครงการฝึกภาคสนามการอยู่ค่ายพักแรม มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตหาดใหญ่ 182
กรรฎา มาตยากร, สุเมธ พรหมอินทร์, นพดล นิมสุวรรณ

การพัฒนาศักยภาพการปฏิบัติงานของบัณฑิตอาสาพัฒนามาตุภูมิในจังหวัดชายแดนภาคใต้ 193
นุรีศันย์ อุแข็ง, ประจวบ ทองศรี

บทความคัดเลือกจากการประชุมวิชาการศึกษาศาสตร์ระดับชาติ ครั้งที่ 6 (2562)

ผลการใช้รูปแบบการนิเทศด้านการวิจัยด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อส่งเสริมความสามารถใน 212
การดำเนินการวิจัยในชั้นเรียนของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัด
ชายแดนภาคใต้ ที่มีต่อความรู้ ทักษะ และความพึงพอใจต่อการทำวิจัยในชั้นเรียนของครู
วัชระ จันทรัตน์, วสันต์ อดิศักดิ์, โอภาส เกาไศยาภรณ์, ณรงค์ศักดิ์ ครอบคอบ

ศึกษาคุณกิจ
น. นพดล

การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ประยุกต์ใช้ศาสตร์พระราช เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะวิธีวิทยาการจัดการเรียนรู้ สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู

กมลฉัตร กล่อมอิม

กศ.ด.(หลักสูตรและการสอน), ผู้ช่วยศาสตราจารย์
หมวดมาตรฐานวิชาชีพครู คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

วันรับบทความ: 24 ตุลาคม 2562/ วันแก้ไขบทความ: 8 พฤษภาคม 2563/ วันตอบรับบทความ: 26 พฤษภาคม 2563

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ประยุกต์ใช้ศาสตร์พระราชเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะวิธีวิทยาการจัดการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู มีขั้นตอนการวิจัย 3 ขั้นตอน ได้แก่ 1) ศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ 2) สร้างและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 3) ศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักศึกษาวิชาชีพครู ชั้นปีที่ 3 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ปีการศึกษา 2561 จำนวน 250 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling)

ผลการศึกษาพบว่า 1) ข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ พบว่าการวิเคราะห์หลักสูตร การวิเคราะห์ผู้เรียน และการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ มีความเหมาะสมระดับมาก 2) ผลการสร้างและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้ มี 5 องค์ประกอบ คือ (1.1) หลักการ (1.2) วัตถุประสงค์ (1.3) สาร การเรียนรู้ (1.4) กิจกรรมการเรียนรู้ (1.5) การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ 4 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นที่ 1 ระเบิดจากข้างใน ขั้นที่ 2 มีส่วนร่วม ขั้นที่ 3 ทำตามลำดับ และขั้นที่ 4 มีภูมิคุ้มกัน 3) ผล การทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ พบว่า (3.1) นักศึกษาวิชาชีพครูมีความรู้ความเข้าใจวิธีวิทยาการจัดการ เรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 (3.2) นักศึกษาวิชาชีพครูมีสมรรถนะใน การคิดออกแบบการจัดการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และ (3.3) นักศึกษาวิชาชีพครูมีสมรรถนะการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ.05

คำสำคัญ: รูปแบบการจัดการเรียนรู้ประยุกต์ใช้ศาสตร์พระราช, สมรรถนะวิธีวิทยาการจัดการเรียนรู้

ศึกษาจุดที่
น. กล่อมอิม

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช (2560) มาตรา 257 กล่าวว่า การปฏิรูปประเทศตามหมวดนี้ต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายดังต่อไปนี้ ด้านการศึกษา (3) ให้มีกลไกและระบบการผลิต คัดกรองและพัฒนาผู้ประกอบวิชาชีพครูและอาจารย์ให้ได้มีจิตวิญญาณของความเป็นครูมีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริง ได้รับค่าตอบแทนที่เหมาะสมกับความสามารถและประสิทธิภาพในการสอนรวมทั้งมีกลไกสร้างระบบคุณธรรมในการบริหารงานบุคคลของผู้ประกอบวิชาชีพครู เมื่อพิจารณาประกาศคณะกรรมการคุรุสภา เรื่อง สารະความรู้ สมรรถนะและประสบการณ์วิชาชีพของผู้ประกอบวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และศึกษานิเทศก์ ตามข้อบังคับคุรุสภาว่าด้วยมาตรฐานวิชาชีพ ราชกิจจานุเบกษา (2556: 43) หมวด 1 ผู้ประกอบวิชาชีพครูข้อที่ 6 ความว่า การจัดการเรียนรู้และการจัดการชั้นเรียน พบว่า สารະความรู้ของครูจะต้องมี เช่น หลักการ แนวคิด แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้และสิ่งแวดล้อมเพื่อการเรียนรู้ ทฤษฎีและรูปแบบการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนรู้จักคิด วิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์และแก้ปัญหาได้ และสมรรถนะที่จะต้อง มี เช่น สามารถจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้และนำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลจริง สามารถสร้างบรรยากาศการจัดการชั้นเรียนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ นอกจากนั้นแล้วตามประกาศกระทรวงอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรมได้ปรับปรุงหลักสูตรจากหลักสูตรห้าปีเป็นสี่ปีได้กำหนดมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์ (หลักสูตรสี่ปี) ด้านมาตรฐานผลการเรียนรู้ ด้านที่ 6 วิธีวิทยาการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย 1) นักศึกษาวิชาชีพครูมีความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนรู้ด้วย

รูปแบบวิธีการที่หลากหลายโดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สามารถออกแบบและสร้างหลักสูตรรายวิชาในชั้นเรียน วางแผนและออกแบบเนื้อหาสาระและกิจกรรมการจัดการเรียนรู้บริหารจัดการชั้นเรียน ใช้สื่อและเทคโนโลยีสื่อสาร และเทคโนโลยี

ดิจิทัลและวัดประเมินผลเพื่อพัฒนาผู้เรียนอย่างเหมาะสมและสร้างสรรค์ 2) นักศึกษาวิชาชีพครูจัดกิจกรรมและออกแบบการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์ เรียนรู้ผ่านการลงมือปฏิบัติและการทำงานในสถานการณ์จริง ส่งเสริมการพัฒนาการคิด การทำงาน การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น โดยบูรณาการการทำงานกับการเรียนรู้และคุณธรรม จริยธรรม สามารถประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกัน แก้ไขปัญหาและพัฒนาด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มีวินัยและรับผิดชอบต่อผู้เรียนโดยยึดผู้เรียนสำคัญที่สุด 3) นักศึกษาวิชาชีพครู สร้างบรรยากาศ และจัดสภาพแวดล้อม สื่อการเรียน แหล่งวิทยาการ เทคโนโลยี วัฒนธรรมและภูมิปัญญาทั้งในและนอกสถานศึกษาเพื่อการเรียนรู้ มีความสามารถในการประสานงานและสร้างความร่วมมือกับบิดามารดา ผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่ายเพื่ออำนวยความสะดวกและร่วมมือกันพัฒนาผู้เรียนให้มีความรอบรู้ มีปัญญารู้คิดและเกิดการใฝ่รู้อย่างต่อเนื่องให้เต็มตามศักยภาพ และ 4) นักศึกษาวิชาชีพครูนำทักษะศตวรรษที่ 21 มาใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนและพัฒนาตนเอง เช่น ทักษะการเรียนรู้ (learning skills) ทักษะการรู้เรื่อง (literacy skills) และทักษะชีวิต (life skills) ทักษะการทำงานแบบร่วมมือ และดำเนินชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ตามนโยบายจากท่านองคมนตรี พลเอก ดาว์พงษ์ รัตนสุวรรณ เมื่อวันที่ 29 สิงหาคม 2562 ที่ตรวจเยี่ยมและติดตามการดำเนินงานขับเคลื่อนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ตามพระบรมราโชบายของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ที่ทรงให้ความสำคัญกับการพัฒนาท้องถิ่น และยกระดับคุณภาพการศึกษาเพื่อความมั่นคงของประเทศไทย ซึ่งมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์ระยะ 5 ปี ที่ผ่านมามีได้ดำเนินโครงการต่าง ๆ เช่น โครงการชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพ (PLC) โครงการยกระดับผลิตภัณท์ชุมชน OTOP โครงการบูรณาการพันธกิจสัมพันธ์ เพื่อแก้ปัญหาความยากจนของประชาชนในท้องถิ่นและโครงการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ด้านการเกษตร

ดีใจมากครับ
น. ก่อขงม

เพื่อการพึ่งตนเองตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสอดคล้องกับ ไพฑูรย์ โพธิ์สาร (2561 : 14-15) ก็ได้กล่าวว่าศาสตร์พระราชาเป็นศาสตร์ของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช-บรมนาถพิตร ที่ทรงพระราชทานให้ประชาชนทั้งประเทศในการดำรงชีวิต ในการประกอบอาชีพ การศึกษา การพัฒนาประเทศ การทำให้มีความยั่งยืน จุดเริ่มต้นของศาสตร์พระราชาทรงพระราชทานหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นพื้นฐานหลักการทำงาน 23 ข้อ ศาสตร์การพัฒนาประเทศ ได้แก่ หลักองค์ความรู้ 6 มิติ หลักการทำงาน 23 ข้อ ยุทธศาสตร์พระราชทาน “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” ศาสตร์พระราชาได้ถูกนำไปใช้ในการพัฒนาการศึกษา ด้าน 1) การพัฒนาสถานศึกษา มีการพัฒนาหลักสูตร พัฒนาการเรียนการสอนโดยการบูรณาการเศรษฐกิจพอเพียงกับศาสตร์พระราชาในหัวข้อต่าง ๆ 2) การพัฒนาผู้สอน มีการพัฒนาคุณสมบัติด้านคุณธรรมของผู้สอน พัฒนาเทคนิคการสอน สร้างนวัตกรรมสื่อการสอน และ 3) พัฒนาผู้เรียน ให้ผู้เรียนมีความรู้ ความคิด ปฏิบัติงานอย่างคิดวิเคราะห์ และส่งผลให้อยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ศาสตร์พระราชาเป็นศาสตร์ที่พัฒนาคนให้มีการดำเนินชีวิตที่ถูกต้อง มุ่งเน้นให้นักเรียนเกิดทักษะกระบวนการคิด กระบวนการวางแผน ค้นหาคำตอบด้วยการฝึกปฏิบัติตามสถานการณ์ สามารถสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง มีคุณลักษณะนิสัยที่มีพฤติกรรมสอดคล้องกับศาสตร์พระราชา มีการดำรงชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผู้ที่จะจัดการให้เกิดการพัฒนาคนได้ตามที่กล่าวก็คือ ครูมืออาชีพ ซึ่งเป็นผู้จัดการเรียนรู้ จัดกิจกรรมพัฒนาคุณลักษณะของผู้เรียน ศาสตร์พระราชาเชื่อว่า จะสอนให้ครูได้นำเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้แต่ศาสตร์พระราชาไม่มีพระราชดำริ พระบรมราโชวาท และจากการทรงงานสอนให้ครูต้องพัฒนาตนเองทั้งองค์ความรู้ การปฏิบัติการเรียนการสอน การประยุกต์ใช้ การปฏิบัติงาน พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชบรมนาถพิตร พระผู้ทรงเป็น “ครูแห่งแผ่นดิน” เป็นต้นแบบของครู พระองค์ให้ความสำคัญของการเป็นครู งานของครูคืองานพัฒนาคนโดยยึดความสุขของผู้เรียนเป็น

ที่ตั้ง ศาสตร์พระราชาสอนให้ครูพัฒนาตนเอง และครูต้องมีศรัทธาที่แรงกล้าเพื่อให้เด็กเป็นคนดี คือสิ่งที่สอนและอบรมให้มั่งคั่งความรู้ มีอุปนิสัยดีตัว (character education) 5 ด้าน คือ ศีลธรรม จริยธรรม มารยาท วินัย และวัฒนธรรมเพื่อให้คนไทยเป็นผู้มีมารยาท มีวินัย มีความรับผิดชอบในหน้าที่และเป็นพลเมืองดีของชาติ

จากสภาพปัญหาในปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนรายวิชาการออกแบบการจัดการเรียนรู้ EDCI201 ของนักศึกษาวิชาชีพครูชั้นปีที่ 3 พบว่าการจัดการเรียนรู้แบบบรรยายที่ไม่เอื้อให้นักศึกษาให้คิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็นการเรียนการสอนมุ่งเน้นการท่องจำมากกว่าการเน้นให้ผู้เรียนได้คิดได้ลงมือปฏิบัติกระทำเอง ขาดการแสวงหาความรู้ ขาดการปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนเพราะการศึกษาเน้นการฟังบรรยายภายใต้กรอบอันจำกัดของห้องเรียนทำให้เป็นตัวขัดขวางการพัฒนาศักยภาพการเรียนรู้และการอยู่ร่วมกับผู้อื่น ขาดทักษะการติดต่อสื่อสาร ขาดมนุษยสัมพันธ์ ขาดการทำงานแบบรวมพลังเป็นทีมสามารถช่วยให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะการรู้เท่าทันสื่อสารสนเทศและดิจิทัลที่ดี รวมทั้งการสร้างสัมพันธ์ภาพระหว่างบุคคลสามารถทำให้เกิดการคิดขั้นสูงและนวัตกรรม กระตุ้นให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้ด้วยตนเอง (active learning) ซึ่งการทำงานแบบรวมพลังเป็นทีมและมีภาวะผู้นำ ช่วยให้ผู้เรียนได้วางแผนการออกแบบการจัดการเรียนรู้ ค้นหาความรู้ พัฒนาความรู้ ความเข้าใจ ทักษะต่าง ๆ ที่ขาดหายไปหรือไม่มีจากกลุ่มเพื่อน โดยมีผู้สอนเป็นผู้คอยให้ความสะดวก แนะนำชี้แนะในประเด็นที่ยังสับสนหรือไม่เข้าใจ

ดังที่ กมลฉัตร กล่อมอ้อม (2562 : 4) ได้กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ที่ประยุกต์ใช้ศาสตร์พระราชาเป็นแบบแผนของการจัดการเรียนรู้ตามหลักปรัชญา แนวคิด ทฤษฎีเศรษฐกิจพอเพียงตามหลักการทรงงาน 23 ข้อ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2551: 6-35) และใช้แนวคิดของ Joyce and Weil (2000 : 135-139) ประกอบด้วย รูปแบบการจัดการเรียนรู้ วัตถุประสงค์ของรูปแบบ กระบวนการจัดการเรียนรู้

ตั้งหน้าหน้า
น. กล่อมอ้อม

ที่จะมีความสอดคล้องสัมพันธ์ ระหว่างทฤษฎี หลักการ แนวคิดที่สนับสนุนรูปแบบการจัดการ เรียนรู้เพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนอันจะก่อให้เกิด แนวทางปฏิบัติที่ดีและมีความสัมพันธ์กันอย่างเป็น ระบบ เกิดคุณค่าต่อการจัดการเรียนรู้ โดย ประยุกต์ใช้ศาสตร์พระราชานในสถานศึกษาก็จะ สามารถดำเนินการได้หากผู้สอนและผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจในการประยุกต์ใช้ศาสตร์พระราชมามา จัดการเรียนรู้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ ชุติกร สายเกียรติวดี (2558 : 10) ได้กล่าวถึงรูปแบบการ จัดการเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ว่า หมายถึงแบบแผนของการจัดการเรียนรู้ที่จัดขึ้น อย่างเป็นระเบียบผ่านขั้นตอนที่ดำเนินการสร้าง อย่างเป็นระบบและรอบคอบ ตามหลักปรัชญา แนวคิด ทฤษฎี โดยแสดงถึงความสัมพันธ์และ ส่งเสริมซึ่งกันและกันในการจัดการเรียนรู้ เพื่อ พัฒนาให้ผู้เรียนเจริญงอกงามเต็มตามศักยภาพ ใช้ แนวคิดสำคัญของการจัดการศึกษาตามแนว พระบรมราโชวาทและการจัดการเรียนรู้ตามแนว ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในพระราชดำริ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช- มหาราช ทฤษฎีการเรียนรู้ กลุ่มพุทธิปัญญานิยมตาม แนวทฤษฎีการสร้างความรู้ ทฤษฎีการเรียนรู้ทาง สังคมเชิงพุทธิปัญญาและใช้แนวคิดของรูปแบบ การสอนและหลักการนำเสนอรูปแบบการสอนของ Joyce and Weil องค์ประกอบของรูปแบบที่ พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย ความเป็นมาและความ สำคัญของรูปแบบแนวคิด/ทฤษฎีที่ใช้เป็นฐานใน การพัฒนาหลักการของรูปแบบฯ หลักการของ รูปแบบฯ วัตถุประสงค์ของรูปแบบฯ เนื้อหา/สาระ การเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบ การจัดการเรียนรู้ PAOR ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ขั้นวางแผน (Planning: P) ขั้นลงมือปฏิบัติ (Action : A) ขั้นสังเกตการณ์ (Observation: O) ขั้นสะท้อน ผล (Reflection: R) และการวัดผลประเมินผล : ผลที่เกิดขึ้นกับผู้เรียนโดยมุ่งเน้นใช้จัดการเรียนรู้ตาม หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

จากการศึกษาสภาพปัญหา ความสำคัญ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจะเห็นได้ว่าการพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้ประยุกต์ใช้ศาสตร์พระราช

เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะวิธีวิทยาการจัดการ เรียนรู้สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครูจะทำให้ผู้เรียน มีสมรรถนะวิธีวิทยาการจัดการเรียนรู้ซึ่งเป็น แนวทางในการวางแผนการจัดการเรียนรู้ การ เขียนแผนการจัดการเรียนรู้และการจัดกิจกรรม การเรียนรู้อย่างเป็นระบบและเห็นอย่างกระจ่างชัด ได้ในทุกส่วนประกอบสำคัญของกระบวนการ จัดการเรียนรู้การออกแบบการจัดการเรียนรู้ จึงเป็นเสมือนการวาดภาพรวมของการสอน อัน ส่งผลไปถึงการสอนที่ถูกต้องสมบูรณ์ เป็นคนที่มี คุณภาพ มีทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นในการเผชิญการ เปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น การจัดการเรียนรู้ ประยุกต์ใช้ศาสตร์พระราชาก็เป็นคุณลักษณะ ที่จำเป็นสำหรับคนในสังคมฐานความรู้ที่ต้องเป็น ผู้ที่ใฝ่รู้ใฝ่เรียนแสวงหาความรู้เพื่อปรับปรุง จุดบกพร่องของตนเองสามารถพัฒนาสมรรถนะ ที่ซ่อนเร้นได้เต็มตามศักยภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ ประยุกต์ใช้ศาสตร์พระราชามาเพื่อเสริมสร้าง สมรรถนะวิธีวิทยาการจัดการเรียนรู้สำหรับ นักศึกษาวิชาชีพครู มีวัตถุประสงค์ดังนี้

- 1) เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้ประยุกต์ใช้ศาสตร์ พระราชาเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะวิธีวิทยาการ จัดการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู
- 2) เพื่อสร้างและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบ การจัดการเรียนรู้ประยุกต์ใช้ศาสตร์พระราชามาเพื่อ เสริมสร้างสมรรถนะวิธีวิทยาการจัดการเรียนรู้ สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู
- 3) เพื่อศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบการ จัดการเรียนรู้ประยุกต์ใช้ศาสตร์พระราชามาเพื่อ เสริมสร้างสมรรถนะวิธีวิทยาการจัดการเรียนรู้ สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู
- 3.1) เพื่อเปรียบเทียบความรู้ความ เข้าใจวิธีวิทยาการจัดการเรียนรู้ระหว่างก่อน เรียนและหลังเรียน
- 3.2) เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะใน การคิดออกแบบการจัดการเรียนรู้กับเกณฑ์ร้อยละ 80

ด็ก/นงนุชกฤษฎี
น - กอธอธอ

3.3) เพื่อเปรียบเทียบสมรรถนะในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู กับเกณฑ์ร้อยละ 80

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์ที่ดำเนินการโดยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา มีขั้นตอนการดำเนินการ 3 ขั้นตอน คือ

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ประยุกต์ใช้ศาสตร์พระราชาศาสตร์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะวิถีวิทยาการจัดการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจงตามเกณฑ์คุณสมบัติที่กำหนด

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเกี่ยวกับความต้องการพัฒนาสมรรถนะในการออกแบบการเรียนรู้และแนวทางการส่งเสริมสมรรถนะในการออกแบบการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู

วิธีการสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือ ประกอบด้วย 1) ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะในการออกแบบการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาสมรรถนะในการจัดการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครูในด้านต่าง ๆ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง คือ (1) มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาครุศาสตร์และสาขาศึกษาศาสตร์ (หลักสูตรสปี) พ.ศ.2562 เรื่อง กลยุทธ์การสอน (2) คณะกรรมการคุรุสภา (2556) เรื่อง สารความรู้ สมรรถนะและประสบการณ์วิชาชีพของผู้ประกอบวิชาชีพครูและ (3) สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2562) เรื่อง แนวทางการพัฒนาสมรรถนะผู้เรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน 4) สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2551) เรื่อง หลักการทรงงาน 23 ข้อ หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง 2) นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาตรวจสอบความครอบคลุมของเนื้อหา ความถูกต้องในด้านเนื้อหา

3) นำแบบสัมภาษณ์มาแก้ไขปรับปรุง และจัดทำเป็นแบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลจากการสัมภาษณ์มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอุปนัยในลักษณะเชิงบรรยายสรุปตามประเด็นที่ศึกษาและดำเนินการตรวจสอบข้อมูลเพื่อความถูกต้องและความน่าเชื่อถือด้วยวิธีการแบบสามเส้า

ขั้นตอนที่ 2 สร้างและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้ประยุกต์ใช้ศาสตร์พระราชาศาสตร์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะวิถีวิทยาการจัดการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ

1) ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง ตามเกณฑ์คุณสมบัติที่กำหนด

2) นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายโดยวิธีการจับสลาก

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1) แบบประเมินความเหมาะสมขององค์ประกอบของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา กระบวนการจัดการเรียนรู้ และการวัดและประเมินผล เป็นลักษณะแบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (rating scale)

2) แบบประเมินความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ประยุกต์ใช้ศาสตร์พระราชาศาสตร์ เพื่อประเมินองค์ประกอบของคู่มือการใช้และแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นลักษณะแบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

วิธีการสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือ ประกอบด้วย 1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทำการร่างรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 2) นำแบบประเมินทั้ง 2 แบบ ซึ่งเป็นแบบประเมินมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ทำการตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (content

ศ.ดร.กนกพร
ก. กนกพร

validity) โดยการคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ผลการตรวจสอบความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.61-1.00 3) นำไปทดลองใช้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ เพื่อหาค่าดัชนีประสิทธิผลของรูปแบบการจัดการเรียนรู้วิเคราะห์ผลและการดำเนินการปรับปรุงแก้ไข และ 4) จัดพิมพ์รูปแบบการจัดการเรียนรู้เป็นรูปเล่มสมบูรณ์พร้อมที่จะนำไปใช้จริงภาคสนามกับนักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างต่อไป

ขั้นตอนที่ 3 ศึกษาผลการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ประยุกต์ใช้ศาสตร์พระราชาศาสตร์เพื่อเสริมสร้างสมรรถนะวิธีวิทยาการจัดการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จำนวน 30 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มอย่างง่ายโดยวิธีการจับสลาก

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่

1) แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจวิธีวิทยาการจัดการเรียนรู้

วิธีการสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือ ประกอบด้วย 1.1) ศึกษาเอกสาร ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบการจัดการเรียนรู้ 1.2) ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบสมรรถนะวิธีวิทยาการจัดการเรียนรู้ 1.3) สร้างแบบทดสอบความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการออกแบบการจัดการเรียนรู้ประยุกต์ใช้ศาสตร์พระราชาศาสตร์ 1.4) นำแบบทดสอบไปตรวจสอบหาคุณภาพขั้นต้น โดยผู้ทรงคุณวุฒิได้พิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และความเป็นปรนัย (objectivity) ของข้อคำถาม 1.5) นำผลการตรวจให้คะแนนตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมดมาคำนวณหาดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และนำค่า (IOC) ไปเทียบกับเกณฑ์ 1.6) นำแบบทดสอบมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกที่มีการกำหนดเกณฑ์ระหว่าง 0.20 - 0.80 ซึ่งได้ค่าความยากง่าย (P) 0.25 - 0.89 และค่าอำนาจจำแนก (r) 0.20 - 0.60 จากนั้นคัดเลือกข้อสอบให้

ครอบคลุมสมรรถนะวิธีวิทยาการจัดการเรียนรู้จำนวน 30 ข้อ

2) แบบประเมินสมรรถนะในการคิดออกแบบการจัดการเรียนรู้

วิธีการสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือ ประกอบด้วย 2.1) ศึกษาเอกสาร ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะวิธีวิทยาการจัดการเรียนรู้ นักศึกษาวิชาชีพครู เพื่อกำหนดประเด็นการประเมิน ซึ่งประกอบด้วย การวิเคราะห์หลักสูตร การวิเคราะห์ผู้เรียน การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ การกำหนดเนื้อหา การวิเคราะห์ภาระงาน การกำหนดกิจกรรมและสื่อการจัดการเรียนรู้ การวัดและประเมินผลผู้เรียน 2.2) สร้างเกณฑ์แบบประเมินสมรรถนะวิธีวิทยาการจัดการเรียนรู้ นักศึกษาวิชาชีพครู ซึ่งมีการให้คะแนนโดยเกณฑ์การประเมินในแต่ละองค์ประกอบจะมีลักษณะเป็นการให้คะแนนในแต่ละข้อแบ่งเป็น 3 ระดับ 2.3) นำแบบประเมินสมรรถนะวิธีวิทยาการจัดการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน

3) แบบประเมินสมรรถนะในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

วิธีการสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพเครื่องมือ ประกอบด้วย 3.1) ศึกษาเอกสาร ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของแผนการจัดการเรียนรู้และการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้และ การสร้างเครื่องมือแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ 3.2) กำหนดประเด็นสมรรถนะในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู 3.3) นำแบบประเมินสมรรถนะในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู นำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการทดลองใช้กับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ จำนวน 250 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง แบบแผนการทดลองใช้แบบแผนการทดลองแบบกลุ่มเดียว วัดผลเฉพาะหลังการทดลอง (the single group, posttest-

ต้นฉบับส่ง
น. ทดลอง

only design) ศิริชัย กาญจนวาสี ทวีวัฒน์ ปิตยานนท์ และติเรก ศรีสุโข (2547 : 80 – 82)

การวิเคราะห์ข้อมูล

1) เปรียบเทียบความรู้ ความเข้าใจวิธีวิทยาการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติทดสอบที่ แบบสองกลุ่มสัมพันธ์ (dependent samples t-test)

2) เปรียบเทียบสมรรถนะในการคิด ออกแบบการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู เทียบกับเกณฑ์ ร้อยละ 80 โดยใช้สถิติทดสอบที่ แบบกลุ่มเดียว (one sample t-test)

3) เปรียบเทียบสมรรถนะในการเขียน แผนการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครูเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 80 โดยใช้สถิติทดสอบที่แบบกลุ่มเดียว

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

1) ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการ พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ประยุกต์ใช้ ศาสตร์พระราชาเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะวิธี วิทยาการจัดการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู

ผลการศึกษาความต้องการในพัฒนา สมรรถนะวิธีวิทยาการจัดการเรียนรู้สำหรับนักศึกษา วิชาชีพครู มี 2 ประเด็นดังนี้

1.1 ผลการศึกษาการเตรียมความพร้อม ในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของ นักศึกษาวิชาชีพครู สรุปได้ดังนี้

1.1.1 เตรียมความพร้อมการ ออกแบบการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู ในด้านการสร้างความตระหนัก สร้างจิตสำนึกและ เจตคติต่อวิชาชีพครู

1.1.2 เตรียมความพร้อมการ ออกแบบการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู ในด้านการวิเคราะห์หลักสูตรให้ทราบถึงเป้าหมาย ของการเรียนรู้

1.1.3 เตรียมความพร้อมการ ออกแบบการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู ในด้านจัดให้มีรายวิชาที่ส่งเสริมการออกแบบการ

จัดการเรียนรู้ที่กำหนดเทคนิค วิธีการ รูปแบบการ จัดการเรียนรู้ต่างๆหลายวิธีเป็นการเปิดโอกาสให้ นักศึกษาได้ใช้ความคิดได้บูรณาการองค์ความรู้ ออกแบบวิธีการ

1.1.4 เตรียมความพร้อมการ ออกแบบการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาวิชาชีพครู ใน ด้านทฤษฎีและปฏิบัติเพื่อให้นักศึกษาได้ปฏิบัติ ทำได้จริง

1.2 ผลการศึกษาการดำเนินกิจกรรม ในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษา วิชาชีพครู สรุปได้ดังนี้

1.2.1 การวิเคราะห์หลักสูตร นักศึกษาวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 วิเคราะห์มาตรฐาน การเรียนรู้ ตัวชี้วัด สารการเรียนรู้แกนกลาง รวมถึงปัญหาการจัดการเรียนรู้ในปัจจุบันเพื่อนำมา เป็นข้อมูลมาใช้ในการออกแบบการจัดการเรียนรู้

1.2.2 การวิเคราะห์ผู้เรียน นักศึกษาวิชาชีพครูวิเคราะห์ผู้เรียนในด้านความรู้ เดิมของผู้เรียน ความพร้อมและทักษะในการเรียนรู้ ความสนใจ ความถนัด บุคลิกภาพ และลักษณะนิสัย ของผู้เรียน

1.2.3 การกำหนดจุดประสงค์ การเรียนรู้ นักศึกษาวิชาชีพครูจะต้องกำหนด จุดประสงค์การเรียนรู้ที่มีความชัดเจนครอบคลุม เนื้อหา และพัฒนาการเรียนรู้ผู้เรียนด้านความรู้ ทักษะกระบวนการและเจตคติ

1.2.4 การกำหนดเนื้อหา นักศึกษาวิชาชีพครูกำหนดเนื้อหาถูกต้องและ สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ตัวชี้วัดและ จุดประสงค์การเรียนรู้เหมาะสมกับเวลา

1.2.5 การวิเคราะห์ภาระงาน นักศึกษาวิชาชีพครูวิเคราะห์การกำหนดชิ้นงาน/ ภาระงานอย่างเหมาะสมสอดคล้องกับหน่วยการ เรียนรู้ที่กำหนดไว้มีชิ้นงานหรือภาระงาน เช่น งาน เขียนแผนภาพ การพูดรายงาน สิ่งประดิษฐ์ แฟ้ม สะสมงานที่แสดงร่องรอยหลักฐาน

1.2.6 การกำหนดกิจกรรมและสื่อ การจัดการเรียนรู้ นักศึกษาวิชาชีพครูกำหนด กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับ

อ.ไพฑูริย์
น. นกน้อย

จุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหาเน้นการจัดการเรียนรู้เชิงรุกและให้ผู้เรียนปฏิบัติจริงใช้วิธีการสอนเทคนิคการสอนในการจัดกิจกรรม สื่อการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย

1.2.7 การวัดและประเมินผล นักศึกษาวิชาชีพครูกำหนดการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับมาตรฐานตัวชี้วัดและจุดประสงค์การเรียนรู้ ครอบคลุมด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ และเจตคติ มีเครื่องมือที่หลากหลาย เช่น แบบสังเกต แบบทดสอบ แบบประเมินพฤติกรรม แบบประเมินผลการปฏิบัติงาน

1.2.8 การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ นักศึกษาวิชาชีพครูจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยมีองค์ประกอบดังนี้ 1) มาตรฐานการเรียนรู้/ตัวชี้วัด/สาระสำคัญ 2) จุดประสงค์การเรียนรู้ 3) สาระการเรียนรู้ 4) กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ 5) สื่อการเรียนรู้ 6) กำหนดวิธีวัดและประเมินผล

2) ผลการสร้างและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบการจัดการเรียนรู้ประยุกต์ใช้ศาสตร์พระราชาศรีเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะวิวิธนาการจัดการเรียนรู้ สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู

จากการนำแนวคิดทฤษฎีและประเด็นหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง หลักทรงงานจากผู้ทรงคุณวุฒิมาสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้ประยุกต์ใช้ศาสตร์พระราชาศรีสรุปผลได้ดังนี้

2.1) ผลการสร้างรูปแบบการจัดการเรียนรู้ประยุกต์ใช้ศาสตร์พระราชาศรี มีองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ 1) ความเป็นมาของรูปแบบ 2) หลักการ 3) จุดมุ่งหมายของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 4) กิจกรรมการจัดการเรียนรู้ 5) การวัดผลและประเมินผล โดยดำเนินการตามกระบวนการของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ทั้ง

4 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นตอนที่ 1 ระเบิดจากข้างใน (blast from the inside) ขั้นตอนที่ 2 มีส่วนร่วม (participate) ขั้นตอนที่ 3 ทำตามลำดับ (follow order) ขั้นตอนที่ 4 มีภูมิคุ้มกัน (immunity) มีความเหมาะสมของรูปแบบการจัดการเรียนรู้ประยุกต์ใช้ศาสตร์พระราชาศรีตามความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ในภาพรวม ($\bar{X} = 4.39$, S.D.= 0.0.19) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ความเหมาะสมของคู่มือการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ประยุกต์ใช้ศาสตร์พระราชาศรี ในภาพรวม ($\bar{X} = 4.41$, S.D.= 0.0.26) มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก ผลการทดลองนำร่องจากการสังเกตในขณะทำการสอนและจากข้อมูลการบันทึกสภาพการจัดการเรียนรู้ผู้เรียนให้ความสนใจในกิจกรรมการจัดการเรียนรู้และเนื้อหาซึ่งเป็นการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่ผู้เรียนสามารถนำไปใช้สอนได้ รวมทั้งกิจกรรมเน้นให้ผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงร่วมกันคิดและตัดสินใจในการทำงานแสดงออกถึงสมรรถนะวิวิธนาการจัดการเรียนรู้

3) ผลการทดลองใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ประยุกต์ใช้ศาสตร์พระราชาศรีเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะวิวิธนาการจัดการเรียนรู้ สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู

จากการนำกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับนักศึกษาวิชาชีพครูที่เรียนรายวิชา การออกแบบการจัดการเรียนรู้ EDCI 201 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 250 คน ซึ่งปรากฏผลโดยสรุป ดังนี้

3.1) นักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ประยุกต์ใช้ศาสตร์พระราชาศรีเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะวิวิธนาการจัดการเรียนรู้ สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู ผลปรากฏตามตาราง 1 ดังนี้

ด.อ.พรอ.กศอ
น. ๒๐๖๖

ตาราง 1

แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนความรู้ความเข้าใจวิธีวิทยาการจัดการเรียนรู้ระหว่างก่อนและหลังเรียน

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{D}$	t	p-value
ก่อนเรียน	250	30	20.52	0.69	6.43	109.33*	.00
หลังเรียน	250	30	26.95	0.71			

*p<.05

จากตาราง 1 นักศึกษาวิชาชีพครูมีความรู้ความเข้าใจวิธีวิทยาการจัดการเรียนรู้ระหว่างก่อนและหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ประยุกต์ใช้ศาสตร์พระราชา มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 20.52 คะแนนและ 26.95 ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียนพบว่า นักศึกษาวิชาชีพครูมีความรู้ความเข้าใจวิธี

วิทยาการจัดการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

3.2) นักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ประยุกต์ใช้ศาสตร์พระราชาเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะวิธีวิทยาการจัดการเรียนรู้ สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู ผลปรากฏตามตาราง 2 ดังนี้

ตาราง 2

แสดงผลการเปรียบเทียบสมรรถนะในการคิดออกแบบการจัดการเรียนรู้คะแนนหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	$\mu_0(80\%)$	t	p-value
หลังเรียน	250	30	26.99	0.66	24	71.18	.00

*p<.05

จากตาราง 2 นักศึกษาวิชาชีพครูมีสมรรถนะในการคิดออกแบบการจัดการเรียนรู้มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 26.99 คิดเป็นร้อยละ 89.97 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างเกณฑ์กับคะแนนสมรรถนะในการคิดออกแบบการจัดการเรียนรู้พบว่า นักศึกษาวิชาชีพครูมีสมรรถนะในการคิดออกแบบการจัดการเรียนรู้หลังเรียนด้วยรูปแบบที่

พัฒนาขึ้นสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3) นักศึกษาที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ประยุกต์ใช้ศาสตร์พระราชาเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะวิธีวิทยาการจัดการเรียนรู้ สำหรับนักศึกษาวิชาชีพครู ผลปรากฏตามตาราง 3 ดังนี้

ตาราง 3

แสดงผลการเปรียบเทียบสมรรถนะการเขียนแผนจัดการเรียนรู้คะแนนหลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80

การทดสอบ	N	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D.	$\mu_0(80\%)$	t	p-value
หลังเรียน	250	30	27.04	0.75	24	64.53*	.00

*p<.05

อ. นพ. กตัง
น. นพ. กตัง

จากตาราง 3 นักศึกษาวิชาชีพครูมีสมรรถนะ การเขียนแผนจัดการเรียนรู้ มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 27.04 คิดเป็นร้อยละ 90.13 และเมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์กับคะแนนสมรรถนะการเขียนแผน จัดการเรียนรู้ พบว่านักศึกษวิชาชีพครูมีสมรรถนะ การเขียนแผนจัดการเรียนรู้หลังเรียนด้วยรูปแบบที่ พัฒนาขึ้นสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ.05

อภิปรายผลการวิจัย

จากการดำเนินการพัฒนารูปแบบการจัดการ เรียนรู้ประยุกต์ใช้ศาสตร์พระราชาเพื่อเสริมสร้าง สมรรถนะวิธีวิทยาการจัดการเรียนรู้สำหรับนักศึกษา วิชาชีพครู ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

1) ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนา รูปแบบการจัดการเรียนรู้ประยุกต์ใช้ศาสตร์ การศึกษาแนวคิดทฤษฎี ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง หลักทรงงาน 23 ข้อจากผู้ทรงคุณวุฒิทำได้ แนวคิดในการพัฒนารูปแบบรูปแบบการจัดการ เรียนรู้ประยุกต์ใช้ศาสตร์พระราชาสอดคล้องมีความ เหมาะสมอยู่ในระดับมาก คล้องกับงานวิจัยของ ชูลีกร สายเกียรติวัติ (2558) พบว่ารูปแบบการ จัดการเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง อยู่ในระดับมากและสอดคล้องกับงานวิจัยของ กฤติยา อริยา (2559) พบว่ารูปแบบการสอนตาม แนวคิดการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่าง ระหว่างบุคคลมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

2) ผลการสร้างและตรวจสอบคุณภาพของ รูปแบบการจัดการเรียนรู้ประยุกต์ใช้ศาสตร์จาก ผู้ทรงคุณวุฒิและการทดลองนำร่องเพื่อดูความ เป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติดังนั้นจึงทำให้มั่นใจได้ ว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้นสามารถ นำไปใช้เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ซึ่งสอดคล้อง กับงานวิจัยของ ศิริพันธ์ เวชเตง (2561) ที่พัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้สมองเป็นฐานเพื่อ ส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำ ภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่า นักเรียนมีทักษะการอ่านและการเขียนสะกด คำภาษาไทยที่ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 87.50 ของจำนวนนักเรียนทั้งหมด

ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 80 ขึ้นไปและ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อาภากร โพธิ์ตง (2560) ที่พัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองเพื่อ เสริมสร้างความสามารถในการออกแบบการเรียนรู้ ของนักศึกษาครูมหาวิทยาลัยราชภัฏ พบว่าด้าน ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการออกแบบการเรียนรู้ ของนักศึกษาครูหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

3) ผลการทดลองใช้รูปแบบการจัดการ เรียนรู้ประยุกต์ใช้ศาสตร์พระราชา

3.1) ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลความรู้ ความเข้าใจวิธีวิทยาการจัดการเรียนรู้ระหว่างก่อน และหลังเรียน พบว่านักศึกษวิชาชีพครูมีความรู้ ความเข้าใจวิธีวิทยาการจัดการเรียนรู้ระหว่างก่อน และหลังเรียนโดยใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ ประยุกต์ใช้ศาสตร์พระราชา มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 20.52 คะแนนและ 26.95 ตามลำดับ และเมื่อ เปรียบเทียบระหว่างคะแนนก่อนและหลังเรียน พบว่า นักศึกษาวิชาชีพครูมีความรู้ความเข้าใจวิธี วิทยาการจัดการเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 สอดคล้อง กับงานวิจัยของ อาภากร โพธิ์ตง (2560) พบว่า นักศึกษามีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการออกแบบ การเรียนรู้หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 และสอดคล้องกับ งานวิจัยของ ฮามินะ โช๊ะสะตา (2560) พบว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการ สอนมุ่งประสบการณ์ภาษาแบบประยุกต์ (CLEA) มีทักษะการอ่านภาษาไทยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.2) ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลสมรรถนะ ในการคิดออกแบบการจัดการเรียนรู้คะแนนหลัง เรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80 พบว่า นักศึกษาวิชาชีพครู มีสมรรถนะในการคิดออกแบบการจัดการเรียนรู้มี คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 26.99 คิดเป็นร้อยละ 89.97 และเมื่อเปรียบเทียบระหว่างเกณฑ์กับคะแนน สมรรถนะในการคิดออกแบบการจัดการเรียนรู้ พบว่า นักศึกษาวิชาชีพครูมีสมรรถนะในการคิด ออกแบบการจัดการเรียนรู้หลังเรียนด้วยรูปแบบที่ พัฒนาขึ้นสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญ

ศึกษาคุณศัพท์
น. นโดม

ทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นผลจากกระบวนการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอนของรูปแบบที่พัฒนาขึ้น นำแนวคิดของการจัดการเรียนรู้ประยุกต์ใช้ศาสตร์พระราชาส่งกระบวนการต่าง ๆ ที่จัดให้นักศึกษาเป็นการพัฒนาสมรรถนะในการคิดออกแบบการจัดการเรียนรู้ สอดคล้องกับงานวิจัยของ อาภากร โพธิ์ตัง (2560) พบว่า ข้อมูลความสามารถในการคิดออกแบบการเรียนรู้คิดเป็นร้อยละ 88.10 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 ที่กำหนดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3) ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลสมรรถนะการเขียนแผนจัดการเรียนรู้ คะแนนหลังเรียนกับเกณฑ์ ร้อยละ 80 พบว่า นักศึกษาวิชาชีพรามีสมรรถนะการเขียนแผนจัดการเรียนรู้มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 27.04 คิดเป็นร้อยละ 90.13 และเมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์กับคะแนนสมรรถนะการเขียนแผนจัดการเรียนรู้ พบว่านักศึกษาวิชาชีพรามีสมรรถนะการเขียนแผนจัดการเรียนรู้หลังเรียนด้วยรูปแบบที่พัฒนาขึ้นสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ การิมะห์ และหีม (2559) พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น (7 Es) มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.16/85.50 และสอดคล้องกับอาภากร โพธิ์ตัง (2560) พบว่าความสามารถในการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษาครุคิดเป็นร้อยละ 82.13 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 ที่กำหนดอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ที่เป็นดังนี้เพราะว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้ประยุกต์ใช้ศาสตร์พระราชาส่งกระบวนการเรียนรู้อย่างเป็นระบบตามที่กล่าวแล้วนั้นและในองค์ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นไปตามขั้นตอนทำให้นักศึกษาวิชาชีพรามี

ครูมีสมรรถนะการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้มากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ประยุกต์ใช้ศาสตร์พระราชาส่งเสริมสร้างสมรรถนะวิธีวิทยาการจัดการเรียนรู้สำหรับนักศึกษาวิชาชีพรามีผู้วิจัยมีข้อค้นพบในการวิจัยและข้อเสนอแนะข้อคิดเห็นบางประการ เพื่อเป็นประโยชน์สำหรับบุคคลที่จะนำงานวิจัยไปใช้ศึกษาในลำดับต่อไปนี้

1) ข้อเสนอแนะในการนำผลวิจัยไปใช้

1.1) ก่อนนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ประยุกต์ใช้ศาสตร์พระราชาส่งไปให้ผู้สอนควรศึกษาแนวการสอนที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาควบคู่กับการใช้แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อจัดการเรียนการสอนให้ตรงตามจุดประสงค์ที่วางไว้

1.2) ควรนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้เผยแพร่เพื่อเป็นทางเลือกให้ครูผู้สอนในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้อีกแนวหนึ่ง

2) ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1) ควรนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ประยุกต์ใช้ศาสตร์พระราชาส่งที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปทดลองกับกลุ่มตัวอย่างอื่นโดยใช้วิธีการจัดการเรียนรู้เชิงรุกเพื่อทดลองว่าวิธีการสอนอื่น ๆ สามารถดำเนินการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้จามเกณฑ์มาตรฐานเหมือนกันหรือแตกต่างกัน

2.2) ควรนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ประยุกต์ใช้ศาสตร์พระราชาส่งที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นไปทดลองใช้กับวิชาอื่น ๆ เพื่อเป็นการสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้เชิงวิชาชีพในสถานศึกษาที่สังคมต้องการ

เอกสารอ้างอิง

กมลฉัตร กล่อมอิม. (2561). เอกสารคำสอนการออกแบบการจัดการเรียนรู้. กลุ่มมาตรฐานวิชาชีพครู

คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์.

การิมะห์ และหีม. (2559). ผลการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น (7 Es) วิชา

คณิตศาสตร์ เรื่อง การบวกและการลบจำนวนที่มีผลลัพธ์และตัวตั้งไม่เกิน 20 ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทศบาล 1 (เอ็งเสียงสามัคคี). วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 27(3), 78-92 .

ศ.ดร.สุกฤษฎี
น. อดิสรณ์

- กฤติยา อริยา. (2559). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการจัดการเรียนการสอนที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคลเพื่อส่งเสริมความสามารถในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏ. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง, 5(2), 1-17.
- ชุลีกร สายเกียรติวิติ .(2558). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อส่งเสริมโน้ตชนในการดำเนินชีวิตอย่างพอเพียงสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพิจิตร เขต 2. [วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยนเรศวร].
- ไพฑูรย์ โปธิสาร. (2561). ศาสตร์พระราชากับพัฒนาการศึกษา. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์, 4 (ฉบับเสริมครบรอบ 12 ปี), 9-21.
- ราชกิจจานุเบกษา. (2560). รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560.
- ศิริชัย กาญจนวาสี ทวีวัฒน์ ปิตยานนท์ และดิเรก ศรีสุข. (2547). การเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมสำหรับการวิจัย. (พิมพ์ครั้งที่ 4). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศิริพันธ์ เวชเตง .(2561). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้สมองเป็นฐานเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านและการเขียนสะกดคำภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี, 29(3),66-78.
- สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (2556). ประกาศคณะกรรมการคุรุสภา เรื่อง สาระความรู้ สมรรถนะและประสบการณ์วิชาชีพของผู้ประกอบวิชาชีพครู ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และศึกษานิเทศก์. กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2551). เรียนรู้หลักการทรงงานในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว. กรุงเทพฯ: บริษัท 21 เซ็นจูรี.
- อาภากร โพธิ์ตง . (2560). การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบนำตนเองเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการออกแบบการเรียนรู้ของนักศึกษาครู มหาวิทยาลัยราชภัฏ. (วิทยานิพนธ์การศึกษาดุษฎีบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยนเรศวร).
- ฮามีนะ โชะยะสะตา. (2560). ผลของการจัดการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนมุ่งประสบการณ์ภาษาแบบประยุกต์ (CLEA) ที่มีต่อทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่อ่านไม่ได้ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์).
- Joyce, B. and Weil, M. (2000). *Model of teaching*. (6th ed.). New York : Allyn & Bacon.

ดีใจ/นางอุกศอ)
ท. ๑๖๓๖